

Reilu viikko vierähti niin että ei edes huomannut kun se oli jo kulkenut tiensä päätökseen. Tuon kuluvan viikon emännöyys oli enemmän kuin muulloin vuoteen omana. Kerrankin hetken paikoillaan tekemättä mitään. Iski kunnon kulkutauti emännöyteen joka jopa pisti polvilleen ja anelemaan "jätä jo tämä ruumis, eiköhän sitä ole kohdeltu kaltoin muutenkin"! Nenä vuotaa..ääni ei kulje, keuhkot pihisten yrittää suorittaa sovittua tehtäväänsä. Nyt ei tämän satakielen ääni ole ollut linnunviserrystä vaan pahimman luokan räkäisen viinanpolttaman keski-ikä yllittäneen alkoholisoituneen puskajuopon. Mitä pahaa maailmalle olen tehnyt että tämänkin vielä joudun kokemaan? Menihän se viikko...kituuttaen. Mielellään emännöyys olis ollut jossain muualla tehden jotain vallan muuta kuin pitäen sänkyään persuuksen alla paikoillaan. Tullee vielä makuhaavoja moisesta lepäämisestä. Ei keksi tekemistä..alati mieli mennä jonnekkun kun vaan jalat kantaisi ja pää kestäisi. Ei on pakko myöntää löytäneensä voittajan! Troppia nenään ja nenän alla olevaan aukkoon, pohjattomaan kaivoon, ja samalla toivoo että jospa seuraava viikko toisi mukanaan sen mitä on jo pidemmän aikaa odottanut..toivonut! Ei kulje aika ei sen sai emännöyys huomata. Muutkin huomasi sen ja pakoilivat selvästi paikalla oloa etteivät joudu sadattelun kohteeksi. Ei tiennyt puhelinmyyjä ressu minkä numeron meni puhelinauraattiinsa valitsemaan.. Soi puhelimeni soi..ja sehän soikin. Ääni joka puhelimesta tuli oli nuorenmiehen virkeä omalla murteellaan koristama höpöttely. Olisi tarjolla sitä, olisi tätä mitä rouvalle laitetaan? Hiillostin kovasti tätä nuorta urosta selvästi hän joutui kuumeisesti miettimään seuraavia sanojaan miten siitä tilanteesta itsensä selvittää voittajana. Ei tullut kauppooja ei..sitkeästi uros työtään toimitti ja lupasi matkaa ym kaupantekijäiseksi. Viehko ääni kysyi puhelimesta..."minulta loppuu työaika saanko soittaa sinulle uudestaan?" No perskeles tällä viikolla minulla on aikaa jopa sinulle puhelinmyyjä joten lupasin nuorelle miehelle tämän kunnian. Hän vielä varmisti viestillä monenko aikaan voi rouvalle soitella ettei vaan häiritse jotain tärkeää toimitusta. Ei kerennyt muka emännöyys seuraavana päivänä keskustelemaan nuoren uroon kera mahdollisista kaupanteoista joten myyjä onnettoman jatkoi viestiensä laittamista josko seuraavana päivänä rouvalla olisi aikaa minulle? Ei voinut emäntä olla kovasydäminen vaan vastasi seuraavana päivänä tämän sinnikkään uroon soitteeluun. " Oletko miettinyt antamaani tarjousta?" En en oo todellakaan mikäs se olikaan...ja onneton kauppiamies ei itsekkään enään muista mitä minulle oli jokin aika sitten luvannut. Hetken kakoen muisti tarjonneensa Tallinnan reissua parin kuukauden lehtitilauksen kyttykauppana...."joo otan sen jos lähdet kanssani sinne matkalle!!" Siinä meni vastapuoli hiljaiseksi..Sari elä kiusaa minua auta minua nyt näiden kauppojen kanssa! Ei oo siis todellista..nainen naisellinen tarjoaa miehelle seuraa ja ilmaista matkaa niin toinen kakoo luurin toisessa päässä saamatta sanottua yhtään järkevää sanaa, montako kertaa sinäkään sellaisen tarjouksen tulet elämässäsi saamaan? Jäi ne kaupat tekemättä kun ei kauppiamiehestä ollut yhteiselle matkanteolle ja emännöyden on vaan nyt tyydyttävä jo kotiin tulevien roskalehtien lukemiseen. Jotain siitä jäi mieleen ja muistoksi...hyvä kaveri naamakirjaan!!